Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Sfintei Cuvioasei Parascheva

Fiilor, fiilor, sunt Dumnezeu-Tatăl. De-a dreapta Mea am pe Fiul Meu Iisus Hristos, iar Duhul Sfânt Ne ține nedespărțiți, unul în celălalt Ne ține și lucrează din unul în altul și face lucrarea lui Dumnezeu prin sfat, ca și la începutul facerii când lucram în sfat și zideam cerul și pământul, văzutele și nevăzutele, precum este scris.

O, pace vouă, pace, fiilor! Pun pe masă la voi cuvântul Meu de Tată și zidesc în voi pacea, că nu au timp ranele de peste voi să prindă coajă și se așează unele peste altele din toate părțile mereu, și toate peste mersul cel greu al Domnului prin voi, toate peste povara Domnului, sub care ați fost așezați. O, ce este de făcut cu cei ce vă doboară mereu puterea cea pentru Domnul, mereu pacea, de care este atâta trebuință peste voi pentru mersul Meu cel greu de azi?

Fiilor, fiilor, liniștea de aici și Duhul Domnului de aici sunt mereu amenințate, iar voi suferiți apăsări. Toate se sparg în porți, și nu s-a înțeles pe de-a întregul această spusă a cuvântului lui Dumnezeu. O, până când? Mă întreb în sfat cu Fiul Meu, până când voi așa zdrobiți, așa pândiți ca să vă fie doborâte puterea, pacea și nădejdea, pe care Noi le așteptăm să vă fie întărite și puse în slujbă pentru cele de sus?

E sărbătoare între sfinți, iar ceata mucenițelor se bucură în ziua aceasta pentru ziua biruinței cuvioasei Parascheva, căci ea a biruit pentru credință și a câștigat cerul cel mult dorit de ea și a fost așezată în ceata sfintelor cuvioase și are lucrare mare peste pământul și neamul român, pe care vatră i-au fost așezate trupul și slava, iar în zilele de serbare stă Domnul cu voi la masă de cuvânt, fiilor, și vă dă din pacea Sa ca să puteți purta poverile care sunt de purtat, și cele ce se așează peste voi din pizma diavolului, rane și încercări fel de fel, căci diavolul se uită și vede misiunea voastră cu Dumnezeu și n-are pace, n-are liniște până nu umblă să vă stoarcă de puteri, cu nădejdea că nu va pierde el biruința cea mult așteptată asupra Celui ce a făcut cerul și pământul și omul și toate văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu.

E Domnul cu voi aici mereu, fiilor, iar aceasta să vă fie vouă nădejde tare în încercări, în lovituri care se încearcă cu voi, căci am stat și am ascultat acum două săptămâni toate cuvintele de amenințare răsturnate peste voi. N-ați fost singuri sub acest cutremur, și ați fost cu Noi, cu Domnul, fiilor, și se pune întrebare din cer pentru cel ce-și răstoarnă peste voi nemulțumirea cea de la mărirea de sine, cum pot, oare, cuvintele ambițioase și deloc cântărite, o, cum pot, oare, prin puterea lor cea rea să aducă răcoare și descătușare în sufletul care le rostește, în timp ce face cu ele rane proaspete, lovituri ca de sfârc de bici, atâta neliniște așezând acolo unde ele lovesc? Pot ele însemna o biruință celui ce le rostește?

O, s-a consumat cutremurul în clipa aceea, iar apoi voi ați rămas o vreme ca după un bombardament pe timp de război. Am căutat pe lângă voi cu pază, cu lucru în Duhul Cel de sus, și am voit să vă vindecăm rana, să vă înseninăm pentru lucrul așezat peste voi, căci sarcini trebuie mereu să purtați, fiilor. O, nu vă mirați că luăm în grăire clipa aceea. Am așteptat masă de cuvânt aici cu voi ca să lăsăm cuvânt scris de luare-aminte a celor ce au fost gătite și rostite peste voi ca din gură de dușman aprig, un fiu pe care Eu, Domnul, am pus ungere să fie, și pusă aceasta în slujba Mea, dar nu, n-a fost păstrată pecetea Mea și lucrul cel prin ea, și a fost smulsă și dată în lături, iar acum, iată, putere de amenințare iese din gura celui ce trebuia să-l am până la capătul drumului servul Meu, și nu ceea ce a ales el să fie apoi, după ce s-a despărțit de calea cea de azi a Domnului cu voi. Voi însă ați rămas cu Noi, cu Tatăl și cu Fiul, și avem pe Duhul Sfânt, Care Ne

leagă și Care unește cerul cu pământul, iar voi Ne sunteți cărare pe pământ, și iată ce vă spune Tatăl:

Voi sunteți cei biruitori, voi, fiilor, fiindcă mai mare este Cel ce este în voi decât cel ce este în lume dar nu-L cunoaște pe Dumnezeu, căci cine cunoaște pe Dumnezeu ascultă de Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, vă învață Tatăl din Scripturi cum Se cunoaște Duhul lui Dumnezeu în acest timp al Meu cu voi. Este scris că orice duh care mărturisește că Iisus Hristos este venit în acest cuvânt este Duhul lui Dumnezeu, și orice duh care nu mărturisește că Iisus Hristos este acest cuvânt nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui antichrist, despre care este scris că vine și este în lume.

O, fiule care n-ai stat sub greul Meu și ai fugit de la Mine spre lume, tu zici că ai credință în acest cuvânt, dar când lovești atât de crunt crezându-te puternic ca să lovești calul și ca să cadă călărețul de pe el, când ieși în calea celor ce poartă pe Domnul ca să le faci dureri, o, cum se mai cheamă credința ta? Cum te mai simți? Pentru, sau împotriva lui Hristos, Care merge din greu prin vremea aceasta grea? Este scris în Scripturi cuvânt dureros pentru cei ce s-au făcut defăimători, lovind din părți: «Dintre noi au ieșit, dar nu erau de-ai noștri, că de-ar fi fost de-ai noștri ar fi rămas cu noi, dar ca să se arate că nu sunt toți de-ai noștri de aceea au ieșit». Și vine diavolul în fața tronului Treimii Dumnezeiești și-și cere dreptatea, partea sa de dreptate, iar Dumnezeu trebuie să-i dea un răspuns, dar mai întâi trebuie să dăm răspuns celor care se luptă din părți cu duh aspru ca niște dușmani puternici, iar Eu, Tatăl, spun pentru ei:

O, nu se poate să zidim poduri între Noi și ei, nu. Nu se poate asfalta de către Noi sau de către voi drumul pe care au apucat ei, căci este drum strâmb, făcut de cei care au plecat din mijlocul poporului cuvântului lui Dumnezeu. Orice ajutor de la Noi sau de la voi spre ei s-ar face jar care i-ar arde de tot, dar ei nu știu să socotească așa. Iată-i, au lăsat în urmă durere și rușine, mame rămase cu capul în jos, cu ochii în pământ, cu rușinea pe obraz, cu inima zdrobită și rușinată înaintea poporului Domnului și a lumii, și care se vede acum, vede lumea și se întreabă de cei ce s-au unit fără de nuntă, și lumea asta știe să zică.

O, duci viață grea dacă te-ai despărțit de Dumnezeu cu viața ta, da, fiule neascultător de Dumnezeu și de părinți și de frați, și fă acum deosebirea între unul care ascultă și unul care nu ascultă și care aduce bucurie lui satana. O, dacă n-ai voit să asculți, cum să nu te înșface satana ca pe un nemulțumit care-și face voia sa? Ce vină are Dumnezeu pentru această nemulțumire a ta? Domnul te-a învățat ca un Părinte, dar tu n-ai ascultat, că te-ai luptat și te lupți să dai în Dumnezeu, să nu mai crezi că Domnul este Dumnezeul acestui popor hrănit cu glasul Tatălui și al Fiului, și te-ai luptat și te lupți să-i învinuiești pe cei cu care Ne purtăm să așezăm pe pământ împlinirile cerești. O, nu te-am trimis Noi să te duci unde te-ai dus, ci te-ai dus tu, și-ți este greu acum fără grija Mea cea pentru tine. O, nu poți trage la vină pe cei de la care ai aștepta să-ți asfalteze drumul strâmb, pe care ai apucat. Ar da satana cu foc după Domnul dacă ar da binețe celor fugari, și care s-au făcut potrivnici cu fuga lor de la Domnul. Așadar, cum își așterne omul așa se culcă, iar Domnul rămâne cu cei rămași și cu mâinile curate, căci ajutorul de la Mine este numai pentru cei rămași în lucru cu Mine și care stau între frați. Auzi?

Fiilor, fiilor, Eu, Tatăl, am grăit vouă pentru cei ce dau să dea în voi după ce s-au smuls de sub grija Mea de ei. Li s-a părut oțet vinul cel nou și au căutat după dulce și n-au știut, bieții de ei, că muștele care se înecă în miere sunt multe, multe față de cele ce se înecă în oțet, numai că vinul Meu este viață, nu moarte, nu oțet, ci viață pentru ucenici pe veci, pentru cei rămași cu Mine lucrând pe mai departe, după ce se deprind cu lucrul cel de la Domnul, că iată, dintre cei ce au făcut ucenicie aici și au primit din harul Meu știință și îndemânare să lucreze, ca apoi să sprijine pe Domnul, de la Care au luat în dar, o, iată-i, se duc calfe gata pregătite, se duc pentru bani, și n-au mai rămas în serviciul Celui ce prin har i-a îmbogățit cu pricepere, cu îndemânare, cu putere, cu sănătate, ca să lucreze apoi tot cu meșterul la care ei au fost pregătiți de lucru.

Eu, Tatăl, am grăit cu durere acum, dar cu nădejde pentru voi, fii ai venirii Fiului Meu la voi. O, întăriți-vă pentru El, dați poporului acesta pe Domnul și deslușirea cea întreagă a cunoașterii lui Dumnezeu, că tot timpul avem de așezat pregătire peste acest popor ca să învețe ei întreg, deslușit lucrarea uceniciei, Hristos cu ucenicii în lucru și statornicia lor apoi în Domnul, de la Care învață lucrare de ucenic, lucrare asemenea cu lucrul Învățătorului lor.

Iar Tu, Fiule Iisus, ești Cuvântul Meu, Cuvântul Tatălui, și am venit Eu, Tatăl, și am grăit lor ceea ce aveam să pun în carte, cuvânt rostit și scris, ca să aibă putere cuvântul, chiar dacă își închid ochii spre el cei peste care și pentru care am grăit și am trimis în carte acest cuvânt. Amin.

— Întărit este, Tată, cuvântul Tău între fii. Eu sunt Fiul Tău, iar ei sunt frații Mei cei mici. Ne-ai dat sprijin cuvântul Tău și Ne dăm putere unii altora ori de câte ori duhul cel potrivnic trage cu săgeata dureri peste cetatea aceasta, în care Ne avem staulul și lucrarea.

O, ce măreață este grăirea Tatălui peste noi, peste Mine și peste voi, fiilor ucenici ai Tatălui și ai Mei! Eu vă sunt Învățătorul, iar voi ucenicii care învățați de la Mine să lucrați, numai că toți cei care învață sub harul lui Dumnezeu trebuie să rămână în lucru cu El, nu să plece gata învățați ca să lucreze în lume și pentru lume și să le dea lumea ceea ce le trebuie, nu, fiilor, nu, că iată-i cum pleacă și se duc, calfe pregătite gata și lucrează pe alte ogoare, irosind pentru lume harul care i-a îmbogățit de la Domnul și pentru Domnul, dar ei și-au luat sculele și s-au dus de la Învățătorul lor și s-au dovedit împotriva Lui acum.

A bătut satana să intre înaintea Mea și să-și ceară drepturile după dreptate. Iată-l aici, la masa Mea de cuvânt, unde-Mi am scaunul și lucrul, aici am voit să-l aduc.

Te așez să-Mi spui aici ceea ce ai să-Mi spui, satană. Nu-ți îngădui să pitești ceva din cele pregătite să le aduci înaintea Mea. Așadar, aici, în mijlocul martorilor Mei îți ascult cererea. Ție îți zic, grăiește!

— *Cer să-mi faci dreptate, Hristoase, că ești Dreptul Judecător. La prima venire a Ta acum două mii de ani ai avut dintre ai Tăi ridicați apoi împotriva Ta și au fost ei cei potrivnici, care au ieșit de la Tine. Ai spus în cuvântul Tău din vremea aceasta că antichrist stă și el între cei ce ascultă când grăiești și se scrie cuvântul Tău peste popor. Acum iar și iar au ieșit proaspăt dintre ai Tăi cei care au ieșit, iar eu spun despre acești potrivnici ai Tăi să fie numiți dușmani și antichriști. Așadar nu sunt ai mei acești antichriști? Nu sunt între cei ce vor fi trimiși la mine și cu mine în foc în ziua judecății? Nu sunt ei partea mea?*

— Ai dreptate, satană, ei sunt împotriva Mea acum, ba Mă și lovesc, Mă și învinuiesc, Mă și amenință cu obrăznicie ca niște puternici asupra lucrului și a locului Meu de aici. Dar cine i-a îndemnat să ajungă ei antichriști, așa cum ceri să fie numiți? O, tu i-ai îndemnat, lucrarea ta este aceea care i-a lucrat pe ei potrivnici ai Mei. I-ai avut la mână prin neascultarea lor de Mine, prin nepocăința lor apoi și prin duhul de femeie. Pentru dorul de voie liberă, pe care tu le-ai tot îndulcit-o, ei au slăbit și au greșit, și s-au temut apoi, iar tu ai ticluit să-i tragi la deznădejde și la renunțare și i-ai golit de puterea de a se trezi și a-și vedea salvarea din cădere, iar acum Îmi ceri să-ți fac dreptate, să-i treci în cartea ta antichriști, numai că în casa Tatălui Meu, nu uita, sunt multe locașuri, iar dacă într-o zi li se va trezi conștiința ei pot să se căiască și să capete măcar iertarea, dar nu iadul pe veci, chiar dacă strălucirea pierdută de ei va sta peste ei pălită de tot, chiar dacă duhul lor va plânge de lipsa locului strălucirii ucenicilor care au rămas aproape cu Mine până la sfârșit. Așadar, nu poți să te socotești câștigător, și trebuie să ai și tu răbdare, așa cum și Eu am, căci dreptatea este alta, și spun așa: Fiecare va fi judecat în cele în care va fi găsit în ziua dreptății. Amin. Acum, du-te!

O, fiilor, o, fiilor, aveți grijă de învățătura Mea de peste voi, care vine să vă învețe ucenicia și cartea ucenicului, care lucrează apoi ca și Învățătorul său, așa cum și în lume omul primește o diplomă de calificare pentru o meserie aleasă de el și merge și o învață de la un meșter care stăpânește bine meșteșugul și tot lucrul lui. Iată, în ziua aceasta de serbare ne-a fost Tatăl cuvânt la masă și ne-a îmbărbătat, că așa este tata pentru fii. O, mare putere are cuvântul cel rostit, și de

aceea Tatăl a venit și a grăit cuvânt cu putere, căci s-au rostit cuvinte răutăcioase, ambițioase acum două săptămâni peste voi, și era musai să se rostească asupra lor cuvântul lui Dumnezeu, al Celui Care este în voi, și este scris că mai mare este Cel ce este în voi decât cel ce este în lume, și care grăiește și el, dar nu din Dumnezeu, căci cel ce grăiește din Dumnezeu ascultă de Dumnezeu.

O, ascultați de Dumnezeu, de cuvântul Lui, hrăniți-vă cu el, voi, cei care pe cărările lumii umblând sunteți întâlniți de cei ce s-au făcut defăimători acum ca să vă tragă în jos și pe voi, așa cum numai Lucifer își încearcă lucrarea căderii multora din cei plăcuți lui Dumnezeu.

O, fiule încercat de îndoială dacă așa vrei, o, de unde știi tu că acela care-ți spune ție știre sau defăimare de frați, sau cuvânt pentru necredință, de unde știi că-ți spune adevărul? De ce, oare, nu-ți vine în minte să te gândești ce om mai poate fi cel care bârfește, cel care împarte intrigă, cel îndrăzneț până la cer cu defăimarea lui, cu lupta lui cea oarbă? O, cum de crezi așa de ușor în unul ca acela, în cel fără smerenie de duh, și care vrea să te tragă spre el și să fii și tu vinovat, să fii și să faci și tu ca el, nu numai el? Când ai să vezi cât ai greșit așa, o, ce ai să faci, ce timp o să mai ai să-ți ispășești vina, să îndrepți judecata minții?

Fiilor, fiilor, cereți sfinții să vă aducă de la Domnul ajutor, mijlocire, ca să nu greșiți așa, că e cerul plin de sfinți, numai să le dați de lucru pentru ca să fiți voi cu cei din cer, nu cu cei de pe pământ, care vă trag spre ei cu gelozie când ei sunt greșiți și părăsiți de Dumnezeu pentru faptele lor potrivnice Domnului și vouă. Iar în ziua ei de serbare între sfinți, cuvioasa Parascheva vă aduce și ea îndemn la veghe și creșterea credinței, fiilor, și ascultați acum ce vă spune ea:

— Din mijlocul sfinților Domnului vă dau îndemnul cel sfânt, îndemn spre iubire frățească vă dau. Priviți în voi și priviți-vă unii pe alții dacă aveți ca lucrare iubirea, dacă duhul frăției în Hristos vă lucrează și dacă lucrează între voi. Nu uitați de îndemnul Domnului că duhul iubirii dorește El să-l vadă peste tot în poporul cuvântului Său, iar pentru aceasta a așezat cuvânt în carte ca să fie împlinit, și a spus să fie frații pe potrivă stând unii cu alții în chiticelele formate din loc în loc, că altfel se ivesc dezbinări din pricina neasemănării între frați, a neascultării la fel toți, a lipsei de lumină între frați. E primejdios să stea împreună cei ce nu se aseamănă, căci intră aceia între cei uniți de Domnul, intră și despart de Domnul pe cei ce nu pot pentru iubire și pentru asemănare cu Domnul în iubire.

O, frați iubiți, căutați și iar căutați și luptați să împliniți cuvântul învățăturii Domnului pentru frăție plăcută Lui, că iată, diavolul se face luntre și punte să vă îndemne să ieșiți de la Dumnezeu cum că sunteți ai lui prin neascultare, prin neiubire, prin nerăbdare și prin câte alte puneri la cale de duhul lui cel rău, folosit de frații care stau împreună. O, nu mai e loc de pustie, nu mai e aceasta pe pământ pentru ca să nu greșiți între voi stând în grupări frățești, iar calea s-a tot strâmtat, și voi sunteți cei de azi ai cărării tot mai strâmte cu Domnul și pentru Domnul, Cel strâmtorat de peste tot pe pământ cu ai Săi, dar plata celor biruitori în vremea aceasta e cu mult mai mare ca a celor ajunși în cer prin vreme, numai dacă merg ei pe cale până la ziua biruinței.

O, nu este cu folos să stea împreună cei ce nu se înțeleg frumos și cu iubire ca între cei din cer, și cu pocăință pentru tot ce ar putea ei greși ca niște oameni. Scade la Domnul cel ce judecă fapta fratelui său sau primește pe cel ce judecă din unul în altul pe frați. Priviți în cuvântul Domnului, priviți tot timpul și faceți cu el lumină între voi peste tot pe unde sunteți sau lucrați sub harul Domnului, sub numele Domnului. O, lăsați-vă ajutați, lăsați-vă știuți și vindecați, și apoi cămășuță curată mereu. O, ce ușor se simte cel care lucrând, se murdărește pe mâini, pe față, pe cămășuță și se duce apoi și se spală și-și ia cămășuță curată și se odihnește în așternutul său mulțumit cu Domnul pentru toată truda sa! Tot așa și sufletul se simte ușor ori de câte ori el se spală de orice l-ar păta sau l-ar unge cu cele nepotrivite vieții de sus în om și-și ia cămășuță curată, înnoire mereu, curățire mereu în numele iubirii, al păcii, al credinței, prin care omul este cu Dumnezeu.

O, împuternicește, Doamne iubit, cuvântul meu peste poporul Tău și dă-i rodire sfântă, iar duhul meu s-a bucurat punând și eu pe masă aici îndemn sfânt pentru ei. Amin.

— Tot cuvântul cel din cer are putere prin Mine, numai să-l prețuiască și să-l urmeze cei ce vor cu Mine până la sfârșit ca și sfinții care sunt acum cu cerul.

Eu și Tatăl Ne-am așezat în carte acum între voi și cei ce vă tulbură pe voi, între Mine și satana apoi, iar cuvântul Domnului este cel ce biruiește, fiilor. O, nu uitați, Cel ce este în voi este mare, și ungere aveți de la El ca să știți toate, și de aceea Eu sunt și stau mereu cu voi aici, și e mare ocrotirea Mea de peste voi și văd tot ce vine peste voi și opresc tot răul și îl trimit departe, că mari sunt și încercările care vă călesc ca în foc, fiilor.

Să știe toți cei care se încearcă cu voi ca să vă slăbească sau să vă biruiască, să audă și să știe ei că Eu sunt aici și vă țin de mânuță și vă trec prin toate biruitori, căci voi sunteți cărarea pe care Eu merg, și Eu am grijă de voi, mereu, mereu Eu am grijă de voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27-10-2017